

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu mente ministeren, at jeg havde sagt, at det her forslag var i strid med de rødde, som den socialistiske bevægelse har. Jeg sagde faktisk også, at forslaget er i strid med de rødde, som ligger hos den anden store bevægelse, der har skabt det samfund, vi lever i i dag, nemlig den liberale bevægelse og andelsbevægelsen. Værdigrundlaget krænkes begge steder, og derfor er det jo også så afgørende med grundlovsspørgsmålet.

Og når der nu er tvivl om grundlovsspørgsmålet, så spørger jeg ministeren: Vil regeringen så i givet fald i det mindste respektere, hvis en tredjedel af Folketingets medlemmer, mindst en tredjedel af Folketingets medlemmer, ønsker at gøre gældende den bestemmelse, der er i grundlovens § 14, stk. 5, der giver mulighed for, at man kan få udsat den endelige vedtagelse af et lovforslag til efter et folketingsvalg?

Jeg synes, at hvis ministeren her tilkendegiver, at han ikke har tænkt sig at respektere det, så dokumenterer det jo bare rigtigheden i det, vi har sagt, nemlig at ministeren er utrolig langt ude i denne her sag, langt længere ude, end jeg egentlig selv tror, han ønsker, for der står jo andre kræfter i regeringen bag det her. Jeg vil ikke tillægge ministeren det motiv, at han virkelig selv for alvor ønsker det her. Det tror jeg egentlig ikke.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen virkelig bekymrer sig dybt for andelsbevægelsen. Nu har jeg da i hvert fald noteret mig, at hr. Keld Albrechtsens parti, når man taler Arlå eller Danish Crown, måske har nogle helt andre holdninger, og at man gudskelov også har støttet ministeren i, at jeg griber ind sådan et sted, og det er jeg så tilfreds med. Se, det er en helt anden historie.

Og så må jeg igen fastholde, at jeg har kammeradvokatens og Justitsministeriets vurdering af denne her sag. Den er ikke grundlovsstridig. Det henholder jeg mig til.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, man kan jo godt, når man læser alle høringsvarene, undre sig over, at ministeren stadig væk synes, det her er et forslag, der er værd at fremsætte. Der er jo ingen – ingen – der synes, at

det her er en særlig god idé, når man sidder og læser høringssvar på høringssvar. End ikke Ejerslejlighedsforeningen synes, at det her er en god idé.

Så siger ministeren, at det må være, fordi der bliver trådt på boligbevægelsens ligtorne. Nej, når vi reagerer, så er det, fordi man træder på lejerne, og jeg synes, vi har brug for at få at vide fra ministeren, hvad bevæggrunden er for, at man fra regeringens side, fra ministerens side, mener, det er fair at træde på de lejere, de lejere, som ikke ønsker at købe, måske fordi de ikke har råd. Hvad er bevæggrunden for, at man træder på dem og fjerner en del af deres indflydelse, giver dem en højere husleje? Hvad er bevæggrunden for det?

Og så vil jeg godt bede ministeren om også her at give os en forklaring på, hvordan kommunerne, hvis det her bliver solgt, så skal leve op til stadig væk at have den mængde boliger til rådighed til anvisning, når der er folk, der står i virkelig nød og mangler en bolig, for så er der ikke den samme mængde boliger til rådighed mere.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at man spørger til bevæggrunde. Vi mener faktisk, at lejerne skulle have den mulighed nu i en forsøgsordning, hvor vi over en 3-årig periode taler om op til 5.000 boliger, i et boligmarked, hvor der er 470.000 almene boliger, for at blive ejere, idet der er op til en tredjedel af lejerne, der gerne vil være ejere. Det er faktisk en af bevæggrundene til det.

Og så er det igen med, om kommunerne kan løse deres boligsociale opgave: Ja, det kan de, bl.a. fordi regeringen sammen med en række andre partier, herunder Socialdemokratiet, bygger masser af boliger og har tilkendegivet, at vi vil bygge flere boliger, flere boliger, handicapboliger, ældreboliger, almene boliger, ungdomsboliger.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen uanset hvordan ministeren laver regnestykket, så er der færre boliger til rådighed, når der bliver solgt boliger. Kommunerne har 25 pct.s mulighed for anvisningsret. Hvis der er færre boliger til rådighed, så er der også færre boliger for kommunerne i anvisningsret. De 25